

Η τοποθέτηση του ΣΥΡΙΖΑ στον σημερινό κομματικό χάρτη εμφανίζει ένα ενδιαφέρον «πολυσυλλεκτικό» στοιχείο: καταφέρνει να διεμβολίζει από αριστερά ταυτόχρονα τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και το ΚΚΕ. Σε σχέση με το ΠΑΣΟΚ καλύπτει ως ένα βαθμό το κενό της «δυναμικής αντιπολίτευσης», σε σχέση με το ΚΚΕ το κενό μιας πολιτικής «κοινωνικών συμμαχιών». Για πρώτη φορά επίσης στη μεταπολιτευτική ιστορία, ο χώρος της «ανανεωτικής» αριστεράς δεν πολιτεύεται με αμφίσημο πολιτικό λόγο ή με κυβερνητισμό, γεγονός που τον έχει καταστήσει ένα πολύ αξιόπιστο αλλά και αυτόνομο παράγοντα των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων.

Το αποτέλεσμα είναι να καταγράφεται μετά τις εκλογές μια σημαντική άνοδος των δυνάμεών του. Βεβαίως, είναι πολύ νωρίς για εκτιμήσεις σχετικά με τις εκλογικές δυναμικές των πολιτικών δυνάμεων. Έχει ωστόσο μια σημασία, ότι το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ τουλάχιστον ένα εξάμηνο πριν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου άρχισε να εμφανίζει σταθερή (μικρή) άνοδο για να φτάσει στο 5%, ενώ αν οι εκλογές καθυστερούσαν μερικούς μήνες η συστηματική ανοδική τάση θα έφτανε να καταγραφεί ακόμη και σε ένα ποσοστό της τάξης του 6-6.5%. Αυτή ακριβώς η «προεξοφλημένη» τρόπον τινά άνοδος καταγράφεται και στις μετεκλογικές έρευνες και δεν αποκλείεται να βρισκόμαστε μπροστά σε μια ενδιαφέρουσαν ανακατανομή της εκλογικής επιρροής στο χώρο της ευρύτερης αριστεράς.